PANYAPAT
ปัญญาพัฒน์

JSDP
Journal of Spatial Development and Policy
https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JSDP/index

Research Article

Data Management and Information Technology Impacting the Digital Transformation of Personnel in Lan Hoi Subdistrict Administrative Organization Sukhothai Province

Supaporn Khemkong[1*] and Natthanon Thavisin[2]

[1] *Master of Public Administration, Faculty of Social Sciences and Education, Thongsook College, Thailand*

[2] *Faculty of Social Sciences and Education, Thongsook College, Thailand*

[*] *Corresponding author. E-mail: supapornkhem.4240@gmail.com*

ABSTRACT

This research article aims to (1) examine the levels of data and information technology management among personnel of the Lan Hoi Subdistrict Administrative Organization in Sukhothai Province; (2) investigate the factors influencing their digital transformation; and (3) propose guidelines for data and information technology management to support this transformation. This research employed a mixed-methods approach, combining quantitative and qualitative research. Questionnaires and interviews were used as data collection tools. The quantitative sample consisted of 51 personnel from the Lan Hoi Subdistrict Administrative Organization, with data collected from all personnel and 10 key informants. The qualitative research was conducted using this method. Data analysis employed descriptive statistics, multiple regression analysis, and content analysis. The research results found that: (1) the levels of data management and information technology management among personnel of the Lan Hoi Subdistrict Administrative Organization in Sukhothai Province were overall high; (2) the factors affecting data management in the context of digital transformation in the Lan Hoi Subdistrict Administrative Organization included variables related to data storage and maintenance, as well as data access and utilization, which together had a predictive power of 99.70 percent with statistical significance at the .05 level; (3) guidelines for managing data and information technology indicated that the organization is in the process of adapting to digital government by using technology to support core tasks, thereby increasing the efficiency of public services. However, the data system remains fragmented, lacks connectivity, and faces limitations in terms of budget, infrastructure, and the digital skills of personnel. Therefore, it is necessary to create a central database, develop infrastructure, and enhance the capabilities of personnel to ensure that the transition is sustainable and cohesive within the organization.

Keywords: Data Management, Information Technology, Digital Transformation

Received: 19 February 2026;
Revised: 5 April 2026;
Accepted: 6 April 2026

© 2026 JSDP: Journal of Spatial Development and Policy
ISSN: 2985-220X (Online)

การบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

สุภาภรณ์ เข็มคง[1*] และ ณฐนนท ทวีสิน[2]

[1] *หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข ประเทศไทย*

[2] *คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข ประเทศไทย*

* *Corresponding author. E-mail: supapornkhem.4240@gmail.com*

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับการบริหารจัดการข้อมูลและระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย (3) แนวทางการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย ใช้วิธีวิจัยแบบผสานวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จำนวน 51 คน ด้วยการเก็บข้อมูลทั้งหมดของหน่วยงาน และใช้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา สมการถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า (1) การบริหารจัดการข้อมูลและระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยการบริหารจัดการข้อมูลที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย สะท้อนให้เห็นถึงตัวแปรการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล และการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูล มีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 99.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) แนวทางการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า หน่วยงานอยู่ระหว่างการปรับตัวสู่ภาครัฐดิจิทัล โดยนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนงานหลัก ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพบริการสาธารณะ อย่างไรก็ตาม ระบบข้อมูลยังแยกส่วน ขาดการเชื่อมโยง และมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน และทักษะดิจิทัลของบุคลากร จึงควรจัดทำฐานข้อมูลกลาง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเสริมสมรรถนะบุคลากร เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านเกิดผลอย่างยั่งยืนและมีเอกภาพในองค์กร

คำสำคัญ: การบริหารจัดการข้อมูล, เทคโนโลยีสารสนเทศ, การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล

© 2026 JSDP: Journal of Spatial Development and Policy

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล (Digital Transformation) ส่งผลให้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการบริหารงานภาครัฐอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและรับผิดชอบการจัดบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ การประยุกต์ใช้ระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและการให้บริการ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และเสริมสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงาน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2562) ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารภาครัฐในยุคดิจิทัลที่เน้นการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและยกระดับคุณภาพบริการสาธารณะ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2560) ในบริบทสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างกว้างขวาง ความคาดหวังต่อการให้บริการภาครัฐจึงมุ่งสู่ความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ประชาชนต้องการบริการที่ลดขั้นตอน ลดการใช้เอกสาร และสามารถติดตามผลได้อย่างชัดเจนผ่านระบบออนไลน์ ส่งผลให้การนำข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ไม่ใช่เพียงเครื่องมือสนับสนุนงานประจำ แต่เป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับประสิทธิภาพองค์กร

และการบริหารจัดการบนฐานข้อมูลช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ วางแผนงบประมาณ และจัดสรรทรัพยากรบุคคลได้อย่างเหมาะสม ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความแม่นยำในการตัดสินใจ อีกทั้งยังส่งเสริมความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน นำไปสู่การพัฒนาการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน (ธีรยุทธ บุญมี, 2558) นอกจากนี้ เทคโนโลยียังช่วยลดขั้นตอนการทำงาน ลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล และส่งเสริมความ โปร่งใสโดยเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดรัฐบาลดิจิทัลที่ มุ่งเน้นการใช้ข้อมูลเป็นฐาน (data-driven government) รวมถึงการบูรณาการร่วมกันระหว่าง หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับประเทศ ดังนั้น บทบาทของเทคโนโลยี สารสนเทศจึงถือเป็นหัวใจสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ ก้าวสู่การบริการแบบดิจิทัลเต็มรูปแบบในอนาคต (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, 2564)

รัฐบาลไทยได้กำหนดทิศทางการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรมผ่านพระราชบัญญัติว่าด้วยการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2562 โดยมุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐทุกระดับเร่งพัฒนาระบบข้อมูล การให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานและเพิ่มขีดความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น ภายใต้กรอบกฎหมายดังกล่าว หน่วยงานภาครัฐถูกกำหนดให้จัดทำมาตรฐานการบริหารจัดการข้อมูล พัฒนาระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Data) เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ (พระราชบัญญัติว่าด้วยการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2562, 2562) นอกจากนี้ กฎหมายยังสนับสนุนการบูรณาการฐานข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของข้อมูลและขั้นตอนการปฏิบัติงานอันจะช่วยลดภาระของประชาชนในการจัดเตรียมเอกสารหรือเดินทางไปติดต่อหลายหน่วยงานในเรื่องเดียวกัน ควบคู่กับการผลักดันให้หน่วยงานท้องถิ่นประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภารกิจสำคัญ อาทิ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ระบบทะเบียนคุ้มครองผู้มีรายได้น้อย ระบบภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระบบรับเรื่องร้องเรียนออนไลน์ ตลอดจนแพลตฟอร์มบริการประชาชนผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ แนวทางดังกล่าวถือเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ก้าวสู่รูปแบบการให้บริการภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับบริบทสังคมดิจิทัลในปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2563)

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีนโยบายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง แต่การบริหารจัดการข้อมูลและ เทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หลายแห่งยังประสบปัญหา ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่ไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้ด้านดิจิทัล ระบบข้อมูลไม่เชื่อมโยงกัน หรือขาดแนวทางในการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ยังไม่สามารถขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความเป็นดิจิทัลได้อย่างเต็มรูปแบบ ปัญหาเหล่านี้พบได้ทั่วไปในพื้นที่ต่างจังหวัดหรือท้องถิ่นชนบท ซึ่งบางแห่ง ยังมีข้อจำกัดทั้งด้านงบประมาณและความพร้อมด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ภายใน อบต. จำนวนมากยัง มีภาระงานที่หลากหลาย ทำให้ไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี (จิตติมา สุขีรัตน์, 2564) นอกจากนี้ ระบบ ฐานข้อมูลบางแห่งยังล้าสมัย ไม่มีการสำรองข้อมูลหรือการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม ส่งผลให้ข้อมูลไม่ทันสมัยและไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานได้อย่างเต็มที่ การบูรณาการข้อมูล ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในท้องถิ่นเองรวมถึงกับหน่วยงานระดับจังหวัดก็ยังไม่เป็นระบบ รายงานหลายฉบับชี้ว่าการขับเคลื่อนท้องถิ่นสู่ดิจิทัลยังต้องอาศัยทั้งนโยบายสนับสนุน งบประมาณ บุคลากรที่มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยี ตลอดจนการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้พร้อมต่อการ เปลี่ยนแปลง นี่จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ต้องมีการศึกษาสถานการณ์จริงในพื้นที่ เพื่อพัฒนาแนวทางที่ เหมาะสมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบล (ปพิชญา เจริญทอง, 2565)

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งที่มีภารกิจหลักในการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตชนบท ซึ่งมีลักษณะความต้องการที่หลากหลายและแตกต่างกันตามบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และภูมิศาสตร์ของพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐในระดับท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องอาศัยระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านทะเบียนราษฎร การจัดเก็บและบริหารภาษีท้องถิ่น การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตลอดจนการสื่อสารกับประชาชน

ผ่านช่องทางดิจิทัล ทั้งนี้ แนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเน้นย้ำถึงความสำคัญของระบบข้อมูลที่ถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ อันเป็นพื้นฐานของการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2549) อย่างไรก็ตาม อำเภอบ้านด่านลานหอยมีลักษณะเป็นพื้นที่ชนบทที่ประชากรอาศัยกระจายตัว การเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและบริการออนไลน์ของภาครัฐยังมีข้อจำกัด ทั้งในด้านโครงข่ายอินเทอร์เน็ตและทักษะการใช้เทคโนโลยีของประชาชน ปัจจัยดังกล่าวสะท้อนความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณะ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพและความเท่าเทียมในการบริหารงานท้องถิ่น (อมรวิชช์ นาครทรรพ, 2557) ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ ทั้งด้านโครงสร้างประชากร สภาพเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรท้องถิ่น การออกแบบระบบที่เหมาะสมกับศักยภาพของบุคลากรและงบประมาณจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน และลดข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่มักเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งการพัฒนาฐานข้อมูลที่มีความเป็นปัจจุบัน และเชื่อมโยงกันอย่างบูรณาการ ทั้งข้อมูลประชากร งบประมาณ แผนงานและโครงการพัฒนาในพื้นที่จะช่วยสนับสนุนกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การตัดสินใจเชิงนโยบาย และการติดตามประเมินผลอย่างมีหลักฐานเชิงประจักษ์ อันสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารภาครัฐแนวใหม่ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ความคุ้มค่าและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ (ธงชัย สันติวงษ์, 2546) นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสมยังช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทางของประชาชน เพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการ และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบและกำกับการดำเนินงานของภาครัฐ

จากที่กล่าวมา แม้ว่ารัฐบาลไทยจะผลักดันนโยบายรัฐบาลดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลเป็นฐานการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และการให้บริการภาครัฐในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ แต่อย่างไรก็ตาม การขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล ยังเผชิญข้อจำกัดหลายประการ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ งบประมาณ และสมรรถนะบุคลากร โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่ยังมีความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลอย่างชัดเจน ในบริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งมีลักษณะเป็นพื้นที่ชนบทและประชากรกระจายตัว การเข้าถึงบริการดิจิทัลของประชาชนยังไม่ทั่วถึง ขณะเดียวกัน ระบบฐานข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังขาดการบูรณาการและมาตรฐานกลาง ส่งผลให้ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบันและไม่สามารถนำมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ปัญหาดังกล่าวกระทบต่อความโปร่งใสและประสิทธิผลของการบริหารงาน ซึ่งขัดกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนั้น จึงเกิดช่องว่างระหว่างกรอบนโยบายระดับชาติและศักยภาพการปฏิบัติในระดับตำบล การศึกษาสถานการณ์จริงเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ดังกล่าว จึงมีความจำเป็น เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคและเงื่อนไขความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางพัฒนาที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และเสริมสร้างขีดความสามารถของท้องถิ่นในการก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการข้อมูล และระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งเป็นการวิธีวิจัยแบบผสานวิธี โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จำนวน 51 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย, 2567) เนื่องจากประชากรมีจำนวนจำกัดและสามารถเข้าถึงได้ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับประชากรทั้งหมด และดำเนินการเก็บข้อมูลจากบุคลากรทุกคนโดยไม่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และหัวหน้าส่วนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมจำนวนทั้งสิ้น 10 คน โดยผู้ให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานด้านข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน จึงสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างครอบคลุม และการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกจากตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจด้านข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง ชัดเจน และตรงประเด็นตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์

1) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 การพัฒนาแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนไปถึงความชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมของข้อคำถาม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนในแต่ละข้อคำถาม

1.2 แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

1.3 นำแบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.803

2) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.1 พัฒนาเครื่องมือให้มีความครอบคลุมตัวแปรและวัตถุประสงค์ โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index = IOC) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC = 0.80 ขึ้นไป ผลการทดสอบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 หลังจากนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้ได้เครื่องมือการวิจัยที่มีความสมบูรณ์และสามารถเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บข้อมูลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

3.1.1 ในเบื้องต้นผู้วิจัยจะทำการสอบถามการให้ความยินยอมในการตอบข้อมูลของแบบสอบถามก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล หากกลุ่มตัวอย่างยินยอมที่จะให้ข้อมูล ผู้วิจัยจึงแจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

3.1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ และนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากรและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ต่อไป

3.2 การเก็บข้อมูลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.2.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิและทุติยภูมิ ทั้งแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

3.2.2 ติดต่อและนัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจน พร้อมทั้งเตรียมแบบสัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อปรับถ้อยคำและวิธีการถามให้เหมาะสม

3.2.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ที่กำหนด พร้อมบันทึกข้อมูลทั้งในรูปแบบเอกสารและเครื่องบันทึกเสียง (เมื่อได้รับอนุญาต) พร้อมกับตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลหลังการสัมภาษณ์ เพื่อให้มั่นใจว่าครอบคลุมประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยครบถ้วน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

4.1.1 วิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการข้อมูล และระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.1.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

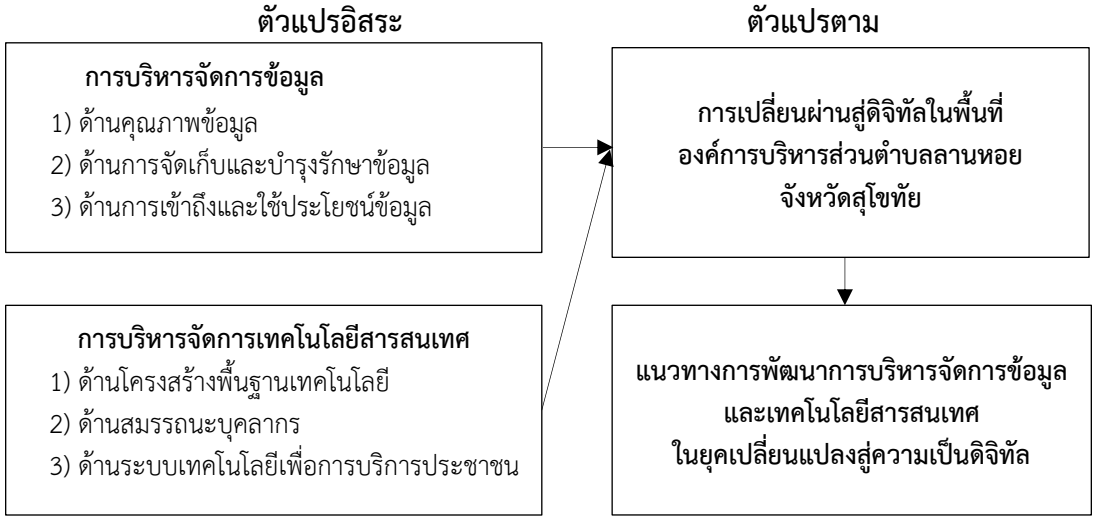
4.2.1 รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทั้งบันทึกข้อความและบันทึกเสียง แล้วจำแนกเนื้อหาตามประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

4.2.2 เปรียบเทียบข้อมูลคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละราย เพื่อพิจารณาความสอดคล้อง ความเหมือนและความแตกต่าง ก่อนเข้าสู่การวิเคราะห์เชิงลึก และนำประเด็นจากการสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย เพื่อยืนยันความถูกต้องและตรวจสอบความสอดคล้องกันของข้อมูล

4.2.3 สังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ เพื่อจัดทำข้อค้นพบและสรุปผลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารจัดการข้อมูล ตามแนวคิดของ Davenport, T. H. (1997) การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามแนวคิดของ จีรภัทร์ พงศ์พานิช (2558) และการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล ตามแนวคิดของ (Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2014) มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า

1. ระดับการบริหารจัดการข้อมูล และระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการข้อมูลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพข้อมูล รองลงมา คือ ด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล อันดับสุดท้าย คือ ด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการบริหารจัดการข้อมูลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

การบริหารจัดการข้อมูล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านคุณภาพข้อมูล	3.62	.491	มาก	1
2. ด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล	3.57	.498	มาก	2
3. ด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูล	3.53	.441	มาก	3
รวม	**3.58**	**.353**	**มาก**	

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการประชาชน รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะบุคลากร และอันดับสุดท้าย คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี	3.54	.402	มาก	3
2. ด้านสมรรถนะบุคลากร	3.66	.450	มาก	2
3. ด้านระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการประชาชน	4.14	.454	มาก	1
รวม	**3.78**	**.256**	**มาก**	

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการข้อมูลที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย พบว่า ตัวแปรด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล และด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูล สามารถร่วมกันพยากรณ์การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .995 และ -.021 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 1.007 และ -.019 ตามลำดับ

ขณะที่ตัวแปรด้านคุณภาพข้อมูล (Data Quality) ไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. = .456) ทั้งนี้ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลและตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว มีค่า R เท่ากับ .999 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลได้ร้อยละ 99.70 (R^2 = .997) โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SEE) เท่ากับ .027 และค่า F เท่ากับ 5583.703 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมการพยากรณ์การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน สามารถเขียนได้ตามตารางที่ 3 ดังนี้

$$\hat{Y} = .105 - .008\ X_1 + .995\ X_2 - .021\ X_3$$

$$\hat{Z} = -.008Z_{x1} + 1.007Z_{x2} - .019Z_{x3}$$

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการข้อมูลที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE_b	β	t	Sig.
(Constant)	.105	.037		2.824	.007*
1. ด้านคุณภาพข้อมูล	-.008	.010	-.008	-.751	.456
2. ด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล	.995	.010	1.007	95.437	.000*
3. ด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูล	-.021	.009	-.019	-2.416	.020*
R = .999, R^2 = .997, Adj R^2 = .997, SEE = .027, F = 5583.703, Sig. = 0.000					

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย พบว่า ตัวแปรด้านสมรรถนะบุคลากร (Digital Competency) เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = .016) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ -.373 และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ -.341 ขณะที่ตัวแปรด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี (ICT Infrastructure) และด้านระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการประชาชน ไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .873 และ .268 ตามลำดับ

ทั้งนี้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลและตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว มีค่า R เท่ากับ .392 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลได้ร้อยละ 15.30 (R^2 = .153) โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SEE) เท่ากับ .467 อย่างไรก็ตาม ค่า F เท่ากับ 2.777 และค่า Sig. = .052 แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองโดยรวมยังไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมการพยากรณ์การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน สามารถเขียนได้ตามตารางที่ 4 ดังนี้

$$\hat{Y} = 5.544 + .027\ X_1 - .373\ X_2 - .166\ X_3$$

$$\hat{Z} = .022Z_{x1} - .341Z_{x2} - .153Z_{x3}$$

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE_b	β	t	Sig.
(Constant)	5.544	.927		5.980	.000*
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี	.027	.167	.022	.160	.873
2. ด้านสมรรถนะบุคลากร	-.373	.150	-.341	-2.491	.016*
3. ด้านระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการประชาชน	-.166	.148	-.153	-1.122	.268
R = .392, R^2 = .153, Adj R^2 = .098, SEE = .467, F = 2.777, Sig. = .052					

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย

ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นว่า หน่วยงานยังอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านสู่การบริหารจัดการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล โดยมีความพยายามนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติงานในบางภารกิจ อาทิ งานธุรการ งานทะเบียน งานการเงิน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านเว็บไซต์และสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งถือเป็นพัฒนาการเชิงบวกต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างการจัดเก็บและบริหารข้อมูลยังคงมีลักษณะแยกส่วนตามภารกิจของแต่ละกองหรือฝ่าย ขาดการเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์วางแผน และตัดสินใจเชิงนโยบายยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ ยังพบข้อจำกัดด้านศักยภาพบุคลากร โดยเฉพาะทักษะดิจิทัลและความสามารถในการใช้ระบบสารสนเทศอย่างมีประสิทธิผล บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการข้อมูล การประมวลผล และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการข้อมูลในยุคดิจิทัล ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้การลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่ก่อให้เกิดคุณค่าเชิงยุทธศาสตร์อย่างเต็มที่ และสะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาระบบข้อมูลแบบบูรณาการควบคู่กับการเสริมสร้างสมรรถนะด้านดิจิทัลของบุคลากรในระดับองค์กรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานสะท้อนให้เห็นข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและเชิงระบบที่ยังคงเป็นประเด็นท้าทายสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาและปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การลงทุนด้านดิจิทัลไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นขั้นตอนและยั่งยืน ขณะเดียวกัน โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี อาทิ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และระบบฐานข้อมูล ยังมีความไม่เพียงพอหรือขาดประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลภายในองค์กร นอกจากนี้ ยังพบข้อจำกัดด้านศักยภาพบุคลากร โดยบุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนขาดทักษะด้านการจัดการข้อมูลเชิงวิเคราะห์ อีกทั้งการไม่มีนโยบายหรือแผนแม่บทด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ชัดเจน

และเป็นรูปธรรม ส่งผลให้การพัฒนาระบบดำเนินไปในลักษณะต่างฝ่ายต่างทำ ขาดความต่อเนื่องและการบูรณาการอย่างเป็นระบบ ซึ่งท้ายที่สุดย่อมกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการองค์กรโดยรวม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสู่การเปลี่ยนผ่านดิจิทัลสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของทั้งปัจจัยเชิงนโยบาย เชิงสังคม และเชิงภาวะผู้นำ โดยเฉพาะนโยบายภาครัฐที่มุ่งพัฒนาระบบราชการดิจิทัลและส่งเสริมการให้บริการสาธารณะผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นกรอบทิศทางสำคัญที่ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับตัวอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับความคาดหวังของประชาชนที่ต้องการบริการที่สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้มากยิ่งขึ้น อันเป็นแรงกดดันเชิงสังคมที่กระตุ้นการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร นอกจากนี้ บทบาทของผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ เปิดรับนวัตกรรม และให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการถือเป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญอย่างยิ่ง ขณะเดียวกัน การพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากรในทุกระดับก็เป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่ช่วยให้การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานชี้ให้เห็นความจำเป็นของการกำหนดแผนยุทธศาสตร์เชิงระบบในระยะยาว โดยควรเริ่มจากการจัดทำฐานข้อมูลกลางขององค์กรเพื่อเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์และการตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างแม่นยำ ควบคู่กับการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีให้มีความทันสมัย มีเสถียรภาพ และมีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลอย่างรัดกุม ขณะเดียวกัน การพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรอย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกอบรมและการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตถือเป็นปัจจัยสำคัญ ทั้งนี้ การประยุกต์ใช้ระบบดิจิทัล เช่น e-Office ระบบบริการประชาชนออนไลน์ และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณะอย่างเป็นรูปธรรม

อภิปรายผล

ระดับการบริหารจัดการข้อมูลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจสะท้อนถึงความตระหนักรู้ของบุคลากรต่อบทบาทและความสำคัญของข้อมูลในฐานะทรัพยากรเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กร ตลอดจนการมีระบบและแนวปฏิบัติด้านการจัดเก็บ การประมวลผล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังอาจเป็นผลจากการสนับสนุนของผู้บริหารที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบสารสนเทศและการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้บุคลากรสามารถดำเนินงานด้านการบริหารจัดการข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัชพล ทีดี และจุฑามาศ พรรณสมัย (2568) พบว่า ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านดิจิทัล ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากรมีทักษะดิจิทัลเพียงพอ ระบบสนับสนุนมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร พลคชา (2566) พบว่า คุณภาพของข้อมูลและความพร้อมด้านข้อมูลเป็นปัจจัยสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชชา ขันธเขต (2565) พบว่า แม้องค์กรจะมีข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน แต่หากยังขาดการจัดการข้อมูลให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการและกลยุทธ์ขององค์กร จะส่งผลให้การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลยังไม่เกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่

ระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการที่องค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการสนับสนุนเชิงนโยบายจากผู้บริหาร และการกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการใช้ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงระดับความพร้อมและความสามารถของบุคลากรในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการให้บริการสาธารณะได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทขององค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกศักดิ์ อยู่ดี และคณะ (2566) ที่ชี้ให้เห็นว่าการใช้สื่อดิจิทัลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการท้องถิ่นช่วยเพิ่มช่องทางการสื่อสาร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเสริมสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา มิตรเมฆ

และเทพศักดิ์ บุณยรัตพันธ์ (2559) พบว่า การปรับตัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 มักเริ่มจากการกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารงาน ก่อนที่จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างชัดเจน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล รวมทั้งด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูล มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล สะท้อนว่าการมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นระบบ มีความปลอดภัย และสามารถปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาองค์กรสู่ดิจิทัล ขณะที่ด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูลแม้มีค่าสัมประสิทธิ์เชิงลบในระดับต่ำ แต่ยังมีนัยสำคัญ อาจสะท้อนข้อจำกัดในการใช้ข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ ส่วนด้านคุณภาพข้อมูลไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร์จิรา เหลาราช (2565) ที่ระบุว่า การเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัลจะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริงต่อเมื่อข้อมูลสามารถถูกนำมาใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ได้อย่างเป็นระบบ สำหรับผลการศึกษาที่พบว่า ด้านคุณภาพข้อมูลไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างชัดเจน อาจเนื่องมาจากหน่วยงานมีการจัดทำข้อมูลที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน และเชื่อถือได้อยู่แล้วในระดับหนึ่ง จึงทำให้คุณภาพข้อมูลไม่เป็นปัจจัยที่สร้างความแตกต่างในการอธิบายการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านการจัดการข้อมูลและการใช้ข้อมูล ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงกระบวนการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวิภา ดวงกลาง (2568) ปัจจัยการบริหารจัดการกระบวนการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยงบประมาณใช้อย่างมีคุณค่าตามงบประมาณที่ได้รับ และภาวะผู้นำเตรียมความพร้อมสู่ท้องถิ่นดิจิทัล การวิจัยของปัจจัยที่มีผลในการนำพาองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ชุมชนมีความสะดวกสบายในด้านระบบของการให้บริการในรูปแบบเบ็ดเสร็จ

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย ผลการวิเคราะห์สะท้อนว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะบุคลากรดิจิทัลเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แม้ค่าสัมประสิทธิ์จะมีทิศทางเชิงลบ ซึ่งอาจตีความได้ว่าระดับสมรรถนะที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการเชิงระบบหรือการประเมินตนเองที่สูงกว่าความสามารถจริง อาจส่งผลต่อประสิทธิผลของการเปลี่ยนผ่าน ในขณะที่ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการประชาชนไม่พบอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนว่าการมีเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ หากขาดศักยภาพบุคลากรในการขับเคลื่อน และควรพิจารณาปัจจัยอื่นเพิ่มเติมในการวิเคราะห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทยาภรณ์ พุ่มพวง และคณะ (2568) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัลของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยด้านกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ ด้านประสบการณ์ที่ได้รับจากลูกค้า ด้านกระบวนการในการปฏิบัติงาน ด้านรูปแบบของธุรกิจ ด้านความสามารถทางดิจิทัล และด้านการสนับสนุนจากภาครัฐมีอิทธิพลเชิงบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาธิป พรมวัน และคณะ (2568) พบว่า การบริหารจัดการโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล คือ การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงาน การวางแผน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

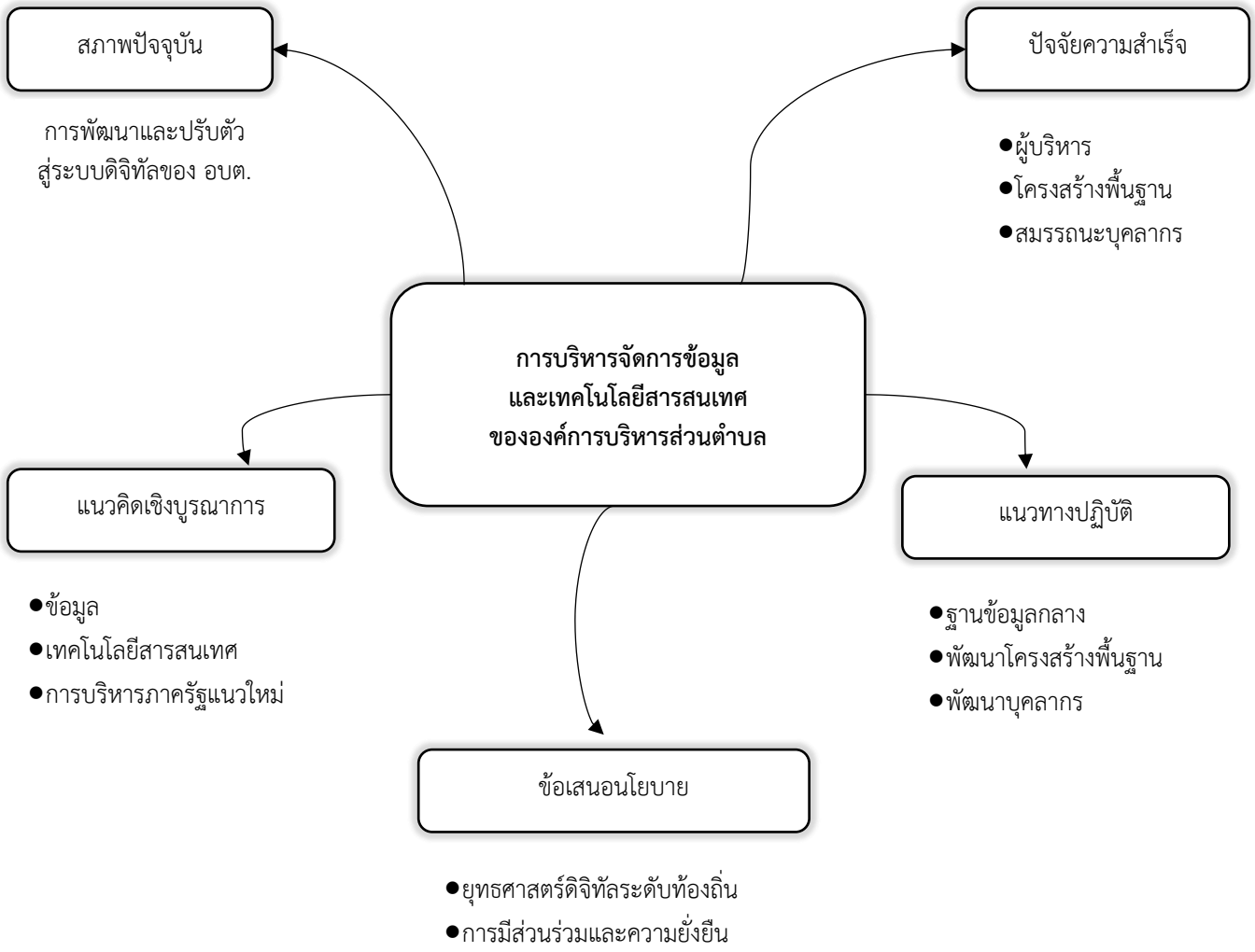
แนวทางการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย ชี้ให้เห็นว่า หน่วยงานอยู่ในช่วงของการปรับตัวสู่การบริหารภาครัฐดิจิทัล โดยมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนภารกิจหลักบางด้าน เช่น งานธุรการ งานการเงิน และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสะท้อนพัฒนาการเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ อย่างไรก็ตาม ระบบข้อมูลยังมีลักษณะแยกส่วน ขาดการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน ทำให้การใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและตัดสินใจเชิงนโยบายยังไม่เต็มศักยภาพ ในด้านอุปสรรค พบข้อจำกัดสำคัญทั้งด้านงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี และศักยภาพบุคลากร โดยเฉพาะทักษะดิจิทัลและความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการขาดแผนแม่บทด้านการจัดการข้อมูลที่ชัดเจน ส่งผลให้การพัฒนาระบบขาดความต่อเนื่องและเอกภาพ ขณะเดียวกัน ปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญได้แก่ นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมระบบราชการดิจิทัล ความคาดหวังของประชาชนต่อบริการที่สะดวกและโปร่งใส และบทบาทผู้นำที่ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเชิงยุทธศาสตร์ ดังนั้น แนวทางพัฒนาที่เหมาะสมควรมุ่งจัดทำฐานข้อมูลกลาง

ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้มีเสถียรภาพและความปลอดภัย พร้อมเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระดับองค์กร สอดคล้องกับ ประติภา จันต๊ะสอน และคณะ (2568) พบว่า ควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเพิ่มความเร็ว ความถูกต้อง และลดข้อผิดพลาดในการทำงาน ควรเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน จะทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ฝึกฝน มีความเพียรพยายามและพัฒนาตนเองให้มีความเชี่ยวชาญพัฒนาความรู้และทักษะการใช้งานอย่างต่อเนื่อง ติดตามผลการดำเนินงาน และคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูลเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรและนำไปสู่ความสำเร็จได้ และสอดคล้องกับ อริสรา สมบูรณ์ และคณะ (2568) พบว่า แนวทางพัฒนาที่ได้จากการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย การยกระดับศักยภาพบุคลากร การกำหนดนโยบายและแผนแม่บทที่ชัดเจน การบูรณาการระบบบริการประชาชน และการจัดทำระบบติดตามประเมินผล เพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยนี้คือ การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเกิดประสิทธิผลสูงสุดได้ต่อเมื่อพัฒนาแบบองค์รวม ครอบคลุมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ ผลการวิจัยจึงมีประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่

ความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะเชิงบูรณาการอย่างเป็นระบบ โดยตัวแปรอิสระมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลลัพธ์ผ่านตัวแปรส่งผ่าน ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดและขยายผลของอิทธิพลดังกล่าว การค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาปัจจัยต้นทางเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ หากขาดกระบวนการภายในที่มีประสิทธิภาพมารองรับ

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบจำลองเชิงแนวคิดที่อธิบายการเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาศักยภาพบุคคล และกระบวนการเรียนรู้ในองค์กรอย่างเป็นพลวัต ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดแบบดั้งเดิมที่เน้นการวิเคราะห์ปัจจัยแบบแยกส่วน โดยแบบจำลองนี้เน้นบทบาทของตัวแปรส่งผ่านในฐานะ “ตัวเร่งเชิงกลไก” ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของผลลัพธ์ปลายทางให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า ความเข้มแข็งของตัวแปรส่งผ่านมีผลต่อระดับความสำเร็จของผลลัพธ์อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ เมื่อองค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการภายใน เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากร จะสามารถยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น องค์ความรู้ใหม่นี้สามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์การพัฒนาองค์กร โดยเน้นการบูรณาการปัจจัยต่าง ๆ อย่างสมดุล เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนในระยะยาว ทั้งในระดับปฏิบัติและระดับนโยบายอย่างมีประสิทธิผล ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

ระดับการบริหารจัดการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย จังหวัดสุโขทัย มีระดับการบริหารจัดการข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านคุณภาพข้อมูล รองลงมาคือด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูล และด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูลตามลำดับ ขณะที่การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยด้านระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการประชาชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านสมรรถนะบุคลากร และด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล ผลการวิเคราะห์พบว่า ด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษาข้อมูลและด้านการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ข้อมูล มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ด้านคุณภาพข้อมูลไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ด้านสมรรถนะบุคลากรเป็นปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการประชาชนไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ

แนวทางการพัฒนาเพื่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล ชี้ให้เห็นว่า องค์กรยังอยู่ในระยะเริ่มต้นของการเปลี่ยนผ่าน โดยมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน และทักษะบุคลากร แนวทางสำคัญคือการพัฒนาฐานข้อมูลแบบบูรณาการ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน และเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย ควรกำหนดนโยบายการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากรเป็นวาระสำคัญขององค์กร โดยจัดทำแผนพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อยกระดับศักยภาพบุคลากรให้สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย ควรกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านดิจิทัลที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลไกการติดตามประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานด้านดิจิทัลเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งองค์กร

1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย ควรผลักดันนโยบายการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางขององค์กร เพื่อให้เกิดการบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายใน ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริหาร

1.4 องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย ควรกำหนดนโยบายการพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย เพียงพอ และมีความปลอดภัย โดยสนับสนุนงบประมาณและการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการดำเนินงานในยุคดิจิทัลอย่างมีเสถียรภาพ

1.5 องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย ควรส่งเสริมนโยบายการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการสาธารณะ เช่น ระบบบริการออนไลน์ (e-Service) เพื่อเพิ่มความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และยกระดับคุณภาพการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในยุคดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่นที่มีบริบทแตกต่างกัน ทั้งในด้านขนาดองค์กร งบประมาณ และความพร้อมด้านเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผลการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลในระดับท้องถิ่นได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาตัวแปรเพิ่มเติมที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล เช่น ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล วัฒนธรรมองค์กรด้านเทคโนโลยี การยอมรับนวัตกรรม และการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อพัฒนาแบบจำลองการวิจัยให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุมมิติต่าง ๆ

2.3 ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยเพิ่มการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและสามารถอธิบายบริบทของการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยเสริมความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

กนกพร พลคชา. (2566). *การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ.* (รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2562). *การบริหารภาครัฐในยุคดิจิทัล.* กรุงเทพฯ: ซัคเซสมีเดีย.

จันทร์จิรา เหลาราช. (2565). ตัวแบบของการปรับเปลี่ยนสู่องค์กรดิจิทัล. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 32*(2), 172-185.

จิตติมา สุขีรัตน์. (2564). *การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ : แนวทางและนโยบายในประเทศไทย.* กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล.

จีรภัทร์ พงศ์พานิช. (2558). *การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์การ.* กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ชนาธิป พรมวัน, บุญทัน ดอกไธสง และ เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง. (2568). การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ของเทศบาลในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารบัณฑิตศึกษาวิชาการ, 3*(3), 64-78.

ณัฐวิภา ดวงกลาง. (2568). ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อการเป็นท้องถิ่นดิจิทัล กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2*(1), 72-94.

ณิชชา ขันธเขต. (2565). *ความพร้อมในการเปลี่ยนผ่านสู่ธุรกิจดิจิทัล ของธุรกิจ SME ในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ กรณีศึกษา บริษัท เมฆลาพลาสติก จำกัด.* (วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

ธงชัย สันติวงษ์. (2546*). การบริหารทรัพยากรมนุษย์.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ธัชพล ทีดี และ จุฑามาศ พรรณสมัย. (2568). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านดิจิทัลของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลเขารวก อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี. *วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3*(4), 308-321.

ธีรยุทธ บุญมี. (2558). *การเปลี่ยนผ่านสังคมไทยสู่ยุคดิจิทัล.* กรุงเทพฯ: สายธาร.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2549). *การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี.* กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

ปพิชญา เจริญทอง. (2565). การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารการปกครองท้องถิ่น, 15*(2), 45–60.

ประติภา จันต๊ะสอน, พระครูสุตนันทบัณฑิต และ วรปรัชญ์ คำพงษ์. (2568). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน. *วารสารวิจัยและวิชาการบวรพัฒน์, 3*(4), R5892.

พระราชบัญญัติว่าด้วยการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2562. (2562). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 136 ตอนที่ 67 ก.

พิทยาภรณ์ พุ่มพวง, สุธีรา ดีวิท, สุรินทร์ พิทักษ์สิกุล, อัญยาณีย์ เกตุพันธุ์, จิรพัฒน์ อุปถัมภ์ และ อรกัญญา กันธะชัย. (2568). การวิเคราะห์เชิงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัลของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดเชียงราย. *วารสารวิทยาการจัดการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 7*(2), 173–187.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2560). *การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่.* กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพซ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2563). *แนวทางการพัฒนาระบบราชการไทยสู่รัฐบาลดิจิทัล.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. (2564). *แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2563–2565*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน).

เสกศักดิ์ อยู่ดี, พระมหาดิลกรัศมี ฐิตจาโร (วุฒิยา) และ ภัชลดา สุวรรณนวล. (2566). การบริหารจัดการการปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยสื่อดิจิทัลสังคมออนไลน์. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 10*(7), 308-317.

องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย. (2567). *ข้อมูลบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย ปีงบประมาณ 2567*. สุโขทัย: องค์การบริหารส่วนตำบลลานหอย.

อมรวิชช์ นาครทรรพ. (2557). *ความเหลื่อมล้ำทางสังคมไทยในบริบทการพัฒนา.* กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

อริสรา สมบูรณ์, ธรรมพร ตันตรา และ สุริยจรัส เตชะตันมีนสกุล. (2568). การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารสังคมศาสตร์และศาสตร์รวมสมัย, 7*(1), 103–115.

Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2014). *The second machine age.* New York: W. W. Norton & Company.

Davenport, T. H. (1997). *Information ecology: Mastering the information and knowledge environment*. Oxford: Oxford University Press.